

31984D0132

10.3.1984

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 68/36

ROZHODNUTÍ RADY
ze dne 1. března 1984
o uzavření Protokolu o zvláště chráněných oblastech Středozemního moře
(84/132/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k tomu, že akční programy Evropských společenství pro životní prostředí ⁽²⁾ zdůrazňují nutnost chránit a čistit moře, aby mohlo nadále plnit svou úlohu při ochraně a vývoji životních druhů a udržovalo pro život potřebnou ekologickou rovnováhu;

vzhledem k tomu, že druhý akční program Evropských společenství pro životní prostředí zdůrazňuje naléhavou potřebu mezinárodního řešení problému rozvoje a péče o ekologii pobřežních oblastí;

vzhledem k tomu, že třetí akční program Evropských společenství pro životní prostředí ⁽³⁾, jehož hlavní zásady schválila Rada a zástupci vlád členských států dne 7. února 1983, odkazuje zejména na potřebu regionální politiky na ochranu přírodních zdrojů a péči o ně;

vzhledem k tomu, že spolupráce s rozvojovými zeměmi a zejména s partnery Společenství ve Středomoří zaměřená na ochranu životního prostředí je jedním z cílů druhého akčního programu Evropských společenství pro životní prostředí;

vzhledem k tomu, že článek 4 Úmluvy o ochraně Středozemního moře před znečištěním, kterou schválilo Společenství rozhodnutím 77/585/EHS ⁽⁴⁾, opravňuje smluvní strany přijímat dodatečné protokoly předpisující opatření, postupy a normy pro provádění uvedené úmluvy; že podle tohoto článku středomořské státy zastoupené na konferenci zplnomocněných zástupců, která se konala v Ženevě ve dnech 2. a 3. dubna 1982, podepsaly Protokol o zvláště chráněných oblastech Středozemního moře;

vzhledem k tomu, že Společenství rovněž schválilo rozhodnutím 75/585/EHS Protokol o ochraně Středozemního moře před znečištěním odpadem shazovaným z lodí a letadel, rozhodnutím 81/420/EHS ⁽⁵⁾ Protokol o spolupráci v boji proti znečištění Středozemního moře ropnými uhlovodíky a jinými škodlivými látkami v nouzových případech a rozhodnutím 83/110/EHS ⁽⁶⁾ Protokol o ochraně Středozemního moře před pozemními zdroji znečištění;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 322, 28.11.1983, s. 278.

⁽²⁾ Úř. věst. C 112, 20.12.1973, s. 1 a

Úř. věst. C 139, 13.6.1977, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 46, 17.2.1983, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 240, 19.9.1977, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 162, 19.6.1977, s. 4.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 67, 12.3.1983, s. 1.

vzhledem k tomu, že Protokol o zvláště chráněných oblastech Středozemního moře umožňuje případné přijetí opatření týkajících se obchodu, dovozu a vývozu fauny a flóry, kterou tento protokol chrání, a mohl by proto ovlivnit společnou obchodní politiku a volný pohyb zboží mezi členskými státy;

vzhledem k tomu, že některá ustanovení uvedeného protokolu by mohla ovlivnit směrnici Rady 76/464/EHS ze dne 4. května 1976 o znečištění způsobeném některými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství⁽¹⁾, směrnici Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků⁽²⁾, směrnici Rady 79/923/EHS ze dne 30. října 1979 o požadované jakosti vod pro měkkýše⁽³⁾ a nařízení Rady (EHS) č. 348/81 ze dne 20. ledna 1981 o společných pravidlech pro dovoz výrobků z velryb a z jiných kytovců⁽⁴⁾;

vzhledem k tomu, že uvedený protokol usiluje o ochranu společných přírodních zdrojů v regionu, o zachování rozmanitosti místních druhů a o ochranu určitých přirozených stanovišť zřízením určitého počtu zvláště chráněných oblastí;

vzhledem k tomu, že většina signatářů Úmluvy o ochraně Středozemního moře před znečišťováním a připojených protokolů má v rámci celkového přístupu Společenství ke Středomoří mimořádně kladné vztahy se Společenstvím, zejména v oblasti spolupráce; že Protokol o zvláště chráněných oblastech Středozemního moře stanoví podrobná pravidla spolupráce v oblastech jeho působnosti;

vzhledem k tomu, že Společenství podepsalo uvedený protokol dne 30. března 1983;

vzhledem k tomu, že Společenství se bude podílet na provádění uvedeného protokolu uplatňováním své pravomoci vyplývající z obecných pravidel i z pravidel vyplývajících z budoucích práv-

ních aktů přijatých Radou s využitím výsledků činností Společenství (výzkum – výměna informací) v příslušných oborech;

vzhledem k tomu, že by Společenství mělo schválit uvedený protokol, aby tak v rámci operací na společném trhu dosáhlo jednoho z cílů stanoveného Společenstvím v oblasti ochrany životního prostředí a kvality života; že Smlouva nestanoví zvláštní pravomoc vyžadovanou pro přijetí tohoto rozhodnutí, a měl by se proto použít článek 235 této smlouvy,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Protokol o zvláště chráněných oblastech Středozemního moře se jménem Evropského hospodářského společenství schvaluje.

Znění protokolu se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Předseda Rady uloží právní listiny podle ustanovení v článku 18 protokolu, který je uveden v článku 1.

V Bruselu dne 1. března 1984.

Za Radu

předsedkyně

H. BOUCHARDEAU

⁽¹⁾ Úř. věst. L 129, 18.5.1973, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 281, 10.11.1979, s. 47.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 39, 12.2.1981, s. 1.

PROTOKOL o zvláště chráněných oblastech Středozemního moře

SMLUVNÍ STRANY TOHOTO POROTOKOLU,

JAKO STRANY ÚMLUVY o ochraně Středozemního moře před znečišťováním přijaté v Barceloně dne 16. února 1976,

SI JSOU VĚDOMY nebezpečí, které hrozí životnímu prostředí Středozemního moře jako celku vzhledem k rostoucím lidským aktivitám v oblasti,

MAJÍ NA ZŘETELI zvláštní hydrografické a ekologické charakteristiky oblasti Středozemního moře,

ZDŮRAŽNŮJÍ důležitost ochrany a zlepšování stavu přírodních zdrojů a přírodních stanovišť Středozemního moře i kulturního dědictví oblasti mimo jiné zřizováním zvláště chráněných oblastí včetně oblastí mořských a jejich životního prostředí,

USILUJÍ o užší vzájemnou spolupráci k dosažení uvedeného cíle, a proto

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1

1. Smluvní strany tohoto protokolu (dále jen „strany“) přijmou veškerá potřebná opatření k ochraně mořských oblastí, které jsou důležité pro zachování přírodních zdrojů a přírodních stanovišť Středozemního moře i kulturního dědictví oblasti.

2. Tento protokol ničím nebrání kodifikaci a rozvoji mořského práva konferencí Organizace spojených národů o mořském právu podle Rezoluce 2750 C (XXV) Valného shromáždění Organizace spojených národů, ani současným nebo budoucím nárokům a právním názorům kteréhokoli státu, jehož se týká mořské právo a podstata a rozsah pravomocí jako pobřežního státu a státu vlajky lodí.

Článek 2

Pro účely vymezení zvláště chráněných oblastí (dále jen „chráněné oblasti“) se oblastí, na niž se vztahuje tento protokol, rozumí oblast Středozemního moře, jak je vymezena v článku 1 Úmluvy o ochraně Středozemního moře před znečišťováním (dále jen „úmluva“); rozumí se, že pro účely tohoto protokolu bude platnost omezena na teritoriální vody stran a může zahrnovat vody mezi základní čarou, od níž se měří šířka teritoriálních vod a pevninou, v případě vodních toků zasahující až k hranici sladké vody. Může rovněž zahrnovat mokřady nebo pobřežní oblasti vyznačené jednotlivými stranami.

Článek 3

1. Strany v rozsahu svých možností zřídí chráněné oblasti a budou vyvíjet potřebnou činnost k ochraně těchto oblastí, případně k jejich obnově, a to co možno nejrychleji.

2. Takové oblasti by měly být zřízeny pro ochranu zejména:

- a) — míst biologicky nebo ekologicky hodnotných,
 - genetické rozmanitosti i uspokojivé populační hladiny druhů, jejich rozmnožovacích míst a stanovišť,
 - reprezentativních typů ekologických systémů a ekologických procesů;
- b) zvláště důležitých míst z hlediska vědeckého, estetického, historického, archeologického, kulturního a výchovného významu.

Článek 4

Strany tohoto protokolu na své první schůzi vypracují a přijmou podle potřeby ve spolupráci s příslušnými mezinárodními organizacemi společné směrnice, případně normy nebo kritéria, zaměřené zvláště na:

- a) výběr chráněných oblastí;
- b) zřizování chráněných oblastí;
- c) správu chráněných oblastí;
- d) informování o chráněných oblastech.

Článek 5

Strany mohou posílit ochranu oblastí v území, na něž se vztahuje tento protokol, zřízením jednoho nebo více ochranných pásem, v nichž jsou činnosti méně přísně omezeny, avšak zůstávají srovnatelné s posláním chráněné oblasti.

Článek 6

1. Jestliže má strana v úmyslu zřídit chráněnou oblast na styku s hranicí nebo s koncem zóny vnitrostátní pravomoci jiné strany, budou příslušné úřady obou stran usilovat o vzájemné jednání k dosažení dohody o opatřeních, která by měla být přijata; mimo jiné také posoudí možnost zřízení odpovídající chráněné oblasti druhou stranou nebo přijmou jiná vhodná opatření.

2. Jestliže má strana v úmyslu zřídit chráněnou oblast na styku s hranicí nebo s koncem zóny vnitrostátní pravomoci státu, který není stranou tohoto protokolu, bude strana usilovat o spolupráci s příslušnými úřady tohoto státu s cílem uskutečnit jednání uvedená v odstavci 1.

3. Jestliže jsou sousedící chráněné oblasti zřízeny dvěma stranami nebo jednou stranou a státem, který není stranou tohoto protokolu, je možno zvláštními dohodami stanovit prostředky k uskutečnění jednání nebo spolupráce ve smyslu odstavců 1 a 2.

4. Jestliže stát, který není stranou tohoto protokolu, zamýšlí zřídit chráněnou oblast stýkající se s hranicí nebo s koncem zóny vnitrostátní pravomoci strany protokolu, bude dotýčná strana usilovat o spolupráci s tímto státem s cílem vyjednávat a případně uzavřít zvláštní dohodu, jak je uvedeno v odstavci 3.

Článek 7

Strany postupně přijmou s ohledem na sledované cíle a s přihlédnutím k charakteristikám jednotlivých chráněných oblastí v souladu s pravidly mezinárodního práva požadovaná opatření, jež mohou obsahovat:

- a) organizaci plánovacího a správního systému;
- b) zákaz ukládání nebo vypouštění odpadů nebo jiných látek, které by mohly poškozovat chráněnou oblast;
- c) regulaci průjezdu lodí a jakéhokoli zastavení nebo kotvení;
- d) regulaci rybolovu, lovu a odchytu zvířat a sklizně rostlin;
- e) zákaz ničení rostlinstva a živočichů a zavádění cizokrajných druhů;
- f) regulaci jakékoliv činnosti, která by mohla poškozovat nebo narušovat flóru a faunu, včetně zavádění domácích zoologických nebo botanických druhů;

- g) regulaci jakékoliv činnosti zahrnující průzkum nebo využívání mořského dna nebo jeho podloží nebo úpravu profilu mořského dna;
- h) regulaci jakékoliv činnosti zahrnující úpravu profilu terénu nebo využívání půdního podloží na pevninské části chráněné mořské oblasti;
- i) regulaci jakékoliv archeologické činnosti a odstraňování jakéhokoli objektu, který může být považován za archeologický objekt;
- j) regulaci obchodování, dovozu a vývozu živočichů, částí živočichů, rostlin, částí rostlin a archeologických objektů, pocházejících z chráněných oblastí, a na něž se vztahují ochranná opatření;
- k) jakékoliv jiné opatření zaměřené na ochranu ekologických a biologických procesů v chráněných oblastech.

Článek 8

1. Strany poskytnou přiměřenou publicitu zřízení chráněných oblastí, a rovněž pásmům uvedeným v článku 5, jejich označení a nařízením, která se v těchto oblastech uplatňují.

2. Informace uvedené v odstavci 1 se oznámí organizaci stanovené v článku 13 úmluvy (dále jen „organizace“), která sestaví a aktualizuje soupis chráněných oblastí v oblasti, na niž se vztahuje protokol. Strany poskytnou této organizaci veškeré informace potřebné k tomuto účelu.

Článek 9

1. Strany při vyhlášení ochranných opatření přihlednou k tradiční činností místních obyvatel. I v nejširším možném rozsahu však žádná výjimka povolená z těchto důvodů nesmí:

- a) ohrozit udržování ekosystémů chráněných ustanoveními tohoto protokolu nebo biologické procesy, které k udržování ekologických systémů přispívají;
- b) způsobit vyhynutí nebo jakékoli podstatné snížení počtu jedinců tvořících druhy živočišných nebo rostlinných společenstev v rámci chráněných ekologických systémů, nebo jakýchkoli ekologicky spjatých druhů nebo společenstev, zejména stěhovavých, vzácných, ohrožených nebo endemických druhů.

2. Strany, které povolí výjimky z ochranných opatření, nebo taková opatření přísně neuplatňují, o tom uvědomí organizaci.

Článek 10

Strany by měly podporovat a rozvíjet vědecký a technický výzkum svých chráněných oblastí, jejich ekosystémů a archeologického dědictví v těchto oblastech.

Článek 11

Strany usilují o to, aby byla veřejnost co nejvíce informována o významu a prospěšnosti chráněných oblastí a o vědeckých poznatcích, které mohou být v těchto oblastech získány pro účely ochrany přírody a archeologie. Takové informace by měly mít odpovídající místo ve vzdělávacích programech týkajících se životního prostředí a historie. Strany by měly také usilovat o to, aby se veřejnost a organizace na ochranu přírody účastnily příslušných opatření, která jsou nutná k ochraně dotyčných oblastí.

Článek 12

Strany zřídí podle svých možností program spolupráce při koordinaci zřizování, plánování, správy a ochrany chráněných oblastí, s cílem vytvořit síť chráněných oblastí ve středomořské oblasti, s plným přihlédnutím ke stávajícím sítím, zejména k biosférickým rezervacím UNESCO. Rozvine se pravidelná výměna informací o charakteristikách chráněných oblastí, získaných zkušenostech a zjištěných problémech.

Článek 13

Strany si v souladu s postupy podle článku 14 vyměňují vědecké a technické informace týkající se probíhajícího nebo plánovaného výzkumu a očekávaných výsledků. Strany své výzkumy v nejširším možném rozsahu koordinují. Kromě toho společně usilují o stanovení nebo standardizaci vědeckých metod pro použití k výběru, správě a monitorování chráněných oblastí.

Článek 14

1. Při uplatňování zásad spolupráce stanovených v člancích 12 a 13 strany předkládají organizaci:

- a) srovnatelné informace pro monitorování biologického vývoje středomořského životního prostředí;
- b) zprávy, publikace a informace vědecké, administrativní a právní povahy, zejména:
 - o opatřeních, která učinily strany při plnění tohoto protokolu k ochraně chráněných oblastí,
 - o druzích, které se vyskytují v chráněných oblastech,
 - o jakémkoli ohrožení těchto oblastí, zejména o ohrožení ze zdrojů znečištění, které jsou mimo jejich kontrolu.

2. Strany určí osoby odpovědné za chráněnou oblast. Tyto osoby se setkávají nejméně jednou za dva roky, aby projednaly záležitosti společného zájmu, a zejména aby navrhly doporučení

týkající se vědeckých, administrativních a právních informací a tvorby norem a zpracování dat.

Článek 15

1. Po vstupu tohoto protokolu v platnost strany přímo nebo prostřednictvím příslušných oblastních nebo jiných mezinárodních organizací či na dvoustranné bázi spolupracují při vytváření a provádění programů vzájemné pomoci a při pomoci těm rozvojovým zemím, které o pomoc při výběru, zřizování a správě chráněných území projeví zájem.

2. Programy uvedené v odstavci 1 by se měly týkat zejména školení vědeckého a technického personálu, vědeckého výzkumu a získávání, používání a výroby vhodného zařízení v těchto zemích, za výhodných podmínek, na nichž se dotyčné strany dohodnou.

Článek 16

Změny vymezení nebo právního statutu chráněné oblasti nebo zrušení oblasti nebo její části lze provádět pouze podle postupu přiměřeného postupům použitým při zřizování oblastí.

Článek 17

1. Řádná zasedání smluvních stran tohoto protokolu se konají během řádných zasedání smluvních stran úmluvy, která se konají v souladu s článkem 14 této úmluvy. Strany také mohou v souladu s uvedeným článkem konat mimořádná zasedání.

2. Strany tohoto protokolu na svých zasedáních zejména:

- a) sledují provádění tohoto protokolu;
- b) posuzují účinnost přijatých opatření se zvláštním zřetelem na oblast, jíž se protokol týká, a zkoumají nutnost přijetí dalších opatření, zejména ve formě příloh, nebo případně uvažují o změně dotyčné oblasti v souladu s ustanoveními článku 16 úmluvy;
- c) podle požadavků přijímají, přezkoumávají nebo mění kteroukoliv přílohu tohoto protokolu;
- d) sledují zřizování a rozvoj sítě chráněných oblastí podle ustanovení článku 12, přijímají pravidla k usnadnění zřizování a rozvoje tohoto systému a k zlepšování spolupráce stran;
- e) posuzují doporučení, která předloží schůze osob odpovědných za chráněná území, jak stanoví čl. 14 odst. 2;
- f) posuzují zprávy, které strany předávají organizaci podle článku 20 úmluvy nebo jakoukoli jinou informaci, kterou strany předají organizaci nebo zasedání stran.

Článek 18

1. Ustanovení úmluvy týkající se jakéhokoli protokolu se vztahují i na tento protokol.

2. Jednací řád a finanční pravidla přijatá podle čl. 18 odst. 2 úmluvy platí i pro tento protokol, pokud se strany tohoto protokolu nedohodnou jinak.

3. Tento protokol je otevřen k podpisu v Ženevě ve dnech 3. a 4. dubna 1982 a v Madridu od 5. dubna 1982 do 2. dubna 1983 pro kteroukoli stranu úmluvy a kterýkoliv stát pozvaný konferencí zplnomocněných zástupců protokolu o zvláště chráněných oblastech Středozemního moře, konanou v Ženevě ve dnech 2. a 3. dubna 1982. Od 5. dubna 1982 do 2. dubna 1983 je také otevřen k podpisu pro jakékoliv regionální ekonomické sesku-

pení, v němž je alespoň jeden člen pobřežním státem oblasti Středozemního moře, a který vykonává kompetence v rozsahu tohoto protokolu.

4. Tento protokol podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení budou uloženy u vlády Španělska, která přijme funkce depozitáře.

5. Od 3. dubna 1983 je tento protokol otevřen pro přistoupení smluvních stran úmluvy a kteréhokoli státu nebo seskupení uvedených v odstavci 3.

6. Tento protokol vstupuje v platnost třicátým dnem po uložení nejméně šesti listin o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k protokolu.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

V Ženevě dne 3. dubna 1982, v jediném prvopise, v jazyce anglickém, arabském, francouzském a španělském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.
